

РЕШЕНИЕ

№ 1182

гр. София, 23.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 27.01.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски

ЧЛЕНОВЕ: Антони Йорданов
Димитрина Петрова

при участието на секретаря Илияна Янева и при участието на прокурора Тони Петрова, като разгледа дело номер **11300** по описа за **2022** година докладвано от съдия Антони Йорданов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 63, ал. 1, изр. второ от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от Д. Т. Ц., срещу Решение № 4318 от 14.11.2022г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 134-ти състав, постановено по НАХД № 7340/2022г.

В касационната жалба се навеждат доводи за неправилност на атакуваното съдебно решение. Твърди се, че същото е постановено в противоречие с материалния закон и се иска неговата отмяна, както и на потвърдения с него електронен фиш.

Ответникът по касационната жалба - Столична дирекция на вътрешните работи, редовно призована не изпраща представител и не изразява становище по касационната жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита касационната жалба за неоснователна.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл.218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена от надлежна страна по смисъла на чл. 210, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, в преклузивния 14-дневен срок по

чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН и срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

С Електронен фиш Серия К № 4421804 от 22.01.2021, на касатора е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 400 /четиристотин/ лева, на основание чл.189, ал.4, вр.чл.182, ал.1, т.4, за нарушение чл.21, ал.2, вр.ал.1 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/.

С обжалваното решение, предмет на настоящето производство, СРС е потвърдил електронния фиш. За да постанови решението си, първоинстанционния съд е събрал необходимите писмени доказателства, въз основа на които е обосновал правен извод, че при в хода на административнонаказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения като наказаното лице, е нарушило разпоредбите от ЗДвП.

Пред настоящата касационна инстанция не са представени нови писмени доказателства. Съобразно чл.218 от АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон. Съдът намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо, като постановено от родово и местно компетентен съд, след валидно сезиране, произнесено спрямо акт, подлежащ на съдебен контрол.

На основание чл.220 АПК, касационната инстанция преценява прилагането на материалния закон въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд в обжалваното решение.

От фактическа страна.

Районният съд е изяснил фактическата обстановка, позовавайки се на събраните в хода на съдебното следствие гласни и писмени доказателства, която се споделя изцяло от касационната инстанция, поради което не е необходимо нейното преповтаряне.

От правна страна.

Правилно е приложен материалния закон, с което не е нарушена разпоредбата на чл.348, ал.1, т.1 от НПК, представляващо касационно основание за отмяна на решението.

Съгласно разпоредбата на чл.189, ал.4 ЗДвП при нарушение, установено и заснето с автоматизирано техническо средство или система, за което не е предвидено наказание лишаване от право да се управлява моторно превозно средство или отнемане на контролни точки, се издава електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител за налагане на глоба в размер, определен за съответното нарушение. Съгласно дефиницията, дадена в т.65 от § 6 ДР ЗДвП (нова - ДВ, бр. 19 от 2015 г.) "Автоматизирани технически средства и системи" са уреди за контрол, работещи самостоятелно или взаимно свързани, одобрени и проверени съгласно Закона за измерванията, които установяват и автоматично заснемат нарушения в присъствие или отсъствие на контролен орган и могат да бъдат: а) стационарни - прикрепени към земята и обслужвани периодично от контролен орган; б) мобилни - прикрепени към превозно средство или временно разположени на участък от пътя, установяващи нарушение в присъствието на контролен орган, който поставя начало и край на работния процес.

Оплакванията на касатора, така както са мотивирани, касаят ТР № 1/26.02.2014 г. на ВАС по т.д. № 1 за 2013 г., чието постановяване е наложено от противоречива

съдебна практика и непълнота в нормативната уредба. Към момента на извършване на нарушението, за което е ангажирана отговорността на касатора обаче, празнотите и несъответствията в нормативната уредба са преодолені по законодателен път като със закона за изменение и допълнение на ЗДвП, обн.ДВ, бр.19 от 13.03.2015г., чрез добавяне в разпоредбата на чл.189, ал.4 на ЗДвП на термина "автоматизирано" към "техническо средство", а също и "система", законът вече регламентира използването на "автоматизирано техническо средство или система", и е съобразен изцяло с мотивите на цитираното по-горе тълкувателно решение относно използването на мобилни технически средства за установяване на нарушенията, свързани с превишаване от страна на водачите на ППС на ограниченията на скоростта за движение. Това изменение наред с изменението на т.63 от § 6 ДР ЗДвП и приемането на новата т.65 обосновават извода, че електронен фиш може да бъде издаден и когато нарушението е установено и заснето с мобилно техническо средство. Изложеното обосновава прилагането към случая на предвиденото в чл.189, ал.4 ЗДвП съкратено производство и изключва реда, предвиден в ЗАНН по отношение образуването и приключването на административнонаказателно производство чрез съставяне на АУАН.

Противно на твърденията на касатора, наказващият орган е изпълнил в цялост задължението си по чл. 189, ал.8 от ЗДвП. Съгласно посочената разпоредба в 7-дневен срок от получаване на жалбата срещу електронния фиш директорът на съответната структура на МВР, на чиято територия е установено нарушението, или оправомощено от него лице я изпраща заедно с цялата преписка на съответния районен съд, като в съпроводителното писмо посочва и доказателствата в подкрепа на обжалвания електронен фиш, както и информация за участъка от пътя с описание на мястото и географските координати, действащото ограничение на скоростта по чл.21, посоката на движение на автомобила, разположението на автоматизираното техническо средство, неговия вид и данни за извършена метрологична проверка.

В допълнение следва да се посочи, че към момента на извършване на деянието е отменена разпоредбата на чл. 165, ал. 2, т. 8 ЗДвП (ДВ, бр. 54 от 2017 г.), съгласно която „при изпълнение на функциите си по този закон определените от министъра на вътрешните работи служби обозначават чрез поставяне на пътни знаци, оповестяват в средствата за масово осведомяване или на интернет страницата на Министерството на вътрешните работи участъка от пътя, на който се осъществява контрол по спазването на правилата за движение чрез автоматизирани технически средства или системи“, като със същия брой на ДВ е изменена нормата на чл. 165, ал. 2, т. 7 ЗДвП, предвиждаща обозначаване на местата за контрол по спазването на правилата за движение от всички участници в движението, чрез поставяне на пътни знаци и техника за видеонаблюдение, доколкото контролът се осъществява само в обхвата на средствата за видеонаблюдение, по следния начин: „при изпълнение на функциите си по този закон определените от министъра на вътрешните работи служби имат право да извършват контрол по спазване на правилата за движението по пътищата с автомобили, оборудвани със средства за аудиозапис и видеозаснемане, като контролът се осъществява само в обхвата на средствата за видеозаснемане“. Съществуването на изискването за обозначаване на пътния участък, на който се осъществява контрол по спазването на правилата за движение чрез автоматизирани технически средства или системи, е отпаднало като законово основание и това, че то е въведено с друг нормативен акт, какъвто е Наредба № 81213-532 от 12 май 2015 г. за условията и реда

за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата /в релевантна редакция/, не обуславя извод за ограничаване правата на касатора по смисъл на чл. 15, ал. 3 и чл. 13 ЗНА във връзка с чл. 3, ал. 1 ЗАНН.

По тези доводи и аргументи, касационната инстанция приема, че въззивното решение е правилно и при условията и по реда на чл.221 ал.2 АПК следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, V Касационен състав

Р Е Ш Е Н И Е :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 4318 от 14.11.2022г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 134-ти състав, постановено по НАХД № 7340/2022г.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл.223 АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.